

[Kjær Rasmussen.]

tider medvirker til, at endnu flere osende biler sendes ud på de danske landeveje, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi naturligvis her især tænker på lastbilerne.

For tiden er jernbanen i gang med at bygge et godstransportsystem baseret på knudepunktstationer. Godset går med bane til et knudepunkt og fra dette knudepunkt pr. bil ud til modtagerne. Det er helt oplagt, at man med et sådant system får mulighed for at fjerne de fleste langtransportlastbiler fra vejene. Man kunne på denne baggrund henvise vognmændene til den plads i transportsystemet, som er mest naturlig for dem, nemlig godsudkørsel fra knudepunktstationerne, men sådan gør man altså ikke. Derimod sender man ved hjælp af dette forslag endnu flere lastvogne ud på landevejene med mange ulemper til følge. Det er nok regeringen bekendt, at netop lastbilerne forurener mest og støjer mest og har de fleste ulykker på samvittigheden. Det sidste skyldes tit chaufførernes dårlige arbejdsforhold.

Jeg skal gøre det kort. Under hensyntagen til de mange uafklarede problemer, som vi fortsat ser, og af hensyn til dansk trafik kan vi ikke stemme for dette lovforslag ved tredje behandling, men må stemme imod. Hvad angår det stillede ændringsforslag, vil vi undlade at stemme.

Axel Ivan Pedersen: Jeg vil blot udtale en beklagelse af, at det ønske, som kommunerne i de berørte landsdele ved Sallingsund-overfarten sammen med Viborg amt har fremsat, ikke er blevet opfyldt. Den egn, der her er tale om, er jo en egn, der på mange måder har store vanskeligheder at slås med, og den omstændighed, at man indskrænker kommunikationsmulighederne, gør ikke vanskelighederne mindre.

Jeg kan i det store og hele understrege og tilslutte mig den argumentation, som hr. Arne Larsen har fremført vedrørende overfarten Glyngøre-Nykøbing Mors, og jeg kan ikke godtage, hvad hr. Amtoft sagde, at omkostningerne ved at opretholde en passagertrafik på en færge, der i forvejen sejler, skulle blive uforholdsmæssigt store. Derfor må jeg for mit vedkommende sige, at jeg som en protest imod det, der her sker, vil

stemme for det af hr. Arne Larsen stillede ændringsforslag.

Thomas Have: Selv om det nok betragtes som et meget lokalt betonet problem, som vi her kommer til at diskutere, synes jeg det er rimeligt, at man erindrer den historiske baggrund for denne sag.

Jeg må måske lige ganske kort citere, hvad der står i den betænkning, som er udarbejdet i forbindelse med spørgsmålet om en fast forbindelse over Sallingsund. Der er refereret, at man i 1918 vedtog en lov, lov nr. 186 af 20. marts 1918, om anlæg af en jernbane fra Thisted over Vilsund og Tøving til Nykøbing Mors med bro over Vildsund. Anlægget, hvortil der med priser af 1914 måtte anvendes et beløb på 3.750.000 kr., skulle i det væsentlige betales af statskassen, men det var en forudsætning, at Thisted amtskommune samt Thisted og Nykøbing Mors kommuner forpligtede sig til at yde statskassen et beløb, svarende til 5.500 kr. pr. banekilometer, at fordele mellem de tre parter.

Denne sag blev der naturligvis arbejdet ihærdigt med. Jeg er ikke i tvivl om, at den lokale repræsentation i folketinget dengang pressede på for at få denne bane ført igennem, men efter at man var nået så vidt, at man i årene 1922-23 havde fået lavet en udbygning fra Nykøbing Mors og ca. 4,6 km ud i landet, blev anlægget stillet i bero, og det er ikke senere genoptaget. Hvis denne bane var gennemført i 1918, så havde jeg været fuldt indforstået med, at vi i dag besluttede at nedlægge denne bane. Jeg synes næsten, at man burde rose de folk, som dengang har været så forudseende at kunne se, at uanset at der var gennemført en lov, var det i og for sig rimeligt, at den ikke blev ført ud i livet.

Men det bør ikke få den konsekvens, at man går så vidt som til at afskære øen Mors og Nykøbing forbindelsen til fastlandet. Man har for længst allerede før krigen indset, at det var nødvendigt at forbinde Mors med Vildsundbroen til Thy, og folketinget har også her den 15. april 1966 vedtaget, at der skal bygges en fast forbindelse mellem Salling og Mors, imellem Pinen og Plagen. Jeg mener, at det er helt uantastet, at en forudsætning for, at de lokale repræsentanter